ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **D. H. T.,** zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie,** se sídlem Masarykova 925/27, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 10. 2020, čj. KRPU-113756-47/ČJ-2020-040022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 11. 2020, čj. 54 A 23/2020-34,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátu, **se přiznává** za řízení o kasační stížnosti odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **3 400 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) byl zadržen orgány Spolkové republiky Německo a následně předán do České republiky na základě readmisní dohody. Rozhodnutím ze dne 10. 7. 2020, čj. KRPU-113756-25/ČJ-2020-040022-RD-SV, byl zajištěn za účelem vyhoštění na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody, které nastalo dne 9. 7. 2020 v 10.30 hodin.

Rozhodnutím ze dne 17. 7. 2020, čj. KRPU-113756-41/ČJ-2020-040022-SV-ZZ, bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění se stanovenou dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce tří let. Dne 1. 10. 2020 rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zajištění stěžovatele prodlouženo o 90 dnů. Proti tomuto rozhodnutí se stěžovatel bránil podanou žalobou, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl rozsudkem, který stěžovatel následně napadl kasační stížností.

[2] Krajský soud nepřisvědčil jediné žalobní námitce, že napadené rozhodnutí žalované je, pokud jde o stanovení doby prodloužení zajištění, nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Poukázal na strany 6 a 7 napadeného rozhodnutí a uzavřel, že napadené rozhodnutí je odůvodněno dostatečně. Dle soudu se žalovaná dostatečně zabývala úkony, které doposud nebyly učiněny a jsou nezbytné k realizaci správního vyhoštění. Zejména šlo o úkony související s ověřením totožnosti stěžovatele, opatřením náhradního cestovního dokladu a se zajištěním vlastní realizace vyhoštění. Soud rovněž upozornil na to, že žalovaná nebyla nečinná, jelikož již byla odeslána žádost o zjištění totožnosti stěžovatele, avšak předpokládané obdržení cestovního dokladu pro realizaci správního vyhoštění se z důvodu stále trvající celosvětové pandemie onemocnění covid-19 výrazně zpomalilo.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované k ní

[3] V kasační stížnosti stěžovatel z velké části opakoval již argumenty uvedené v žalobě, tedy nesouhlasil s dobou prodloužení zajištění z důvodu nedostatečného odůvodnění. Skutkové okolnosti se dle stěžovatele nezměnily, žalovaná disponovala stejnými informacemi, avšak prodloužila zajištění o stejnou dobu jako byl stěžovatel zajištěn původně. Dodal, že o pandemii nemocí covid-19 žalovaná věděla již v době původního zajištění. Stěžovatel odkázal na rozsudek NSS ze dne 24. 2. 2020, čj. 4 Azs 340/2018-28, ve kterém kasační soud zrušil rozhodnutí žalované, jelikož odůvodnila prodloužení zajištění stejnými okolnostmi jako původní zajištění, aniž by vysvětlila důvod, proč nestačila původní doba k obstarání všech potřebných dokladů k realizaci správního vyhoštění.

[4] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti rekapitulovala průběh správního řízení. Aktivně činila kroky k realizaci správního vyhoštění, avšak z důvodu pandemie nemoci Covid-19 se postup výrazně zpomalil. Správní vyhoštění bylo však stále možné. Dobu prodloužení zajištění odůvodnila dostatečně a v napadeném rozhodnutí uvedla, jaké úkony bude nutné učinit a jak dlouho budou trvat. Pro úplnost dodala, že dne 4. 1. 2021 bylo zajištění ukončeno, neboť správní vyhoštění nebylo v době zajištění realizováno.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Stěžovatel v žalobě namítal, že doba prodloužení zajištění byla odůvodněna stejnými okolnostmi jako původní zajištění, v čemž spatřoval vadu nepřezkoumatelnosti. Krajský soud s tímto posouzením nesouhlasil a uvedl, že žalovaná v napadeném rozhodnutí vysvětlila, že původní doba nebyla dostatečná, jelikož veškeré postupy byly zpomaleny z důvodu pandemie nemoci Covid-19, proto ani napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Podstatou kasační stížnosti je námitka, že žalovaná o pandemii věděla

již v původním zajištění, proto se nijak nezměnily skutečnosti, přesto bylo rozhodnuto o stejné době zajištění jako při původním zajištění.

[6] Nejvyšší správní soud považuje tuto jedinou námitku za nedůvodnou. Je pochopitelné, že epidemická situace se vyvíjí, a proto je téměř nemožné předem odhadnout, jak budou státy reagovat a zavádět různá opatření, která prodlouží kroky nezbytné k vyřízení potřebných dokladů (identifikace osoby stěžovatele a opatření cestovních dokladů od úřadů ve Vietnamu) k realizaci správního vyhoštění.

[7] Doba původního zajištění rovněž nebyla odůvodněna trvající pandemií nemoci Covid-19. Žalovaná stanovila dobu původního zajištění na základě předpokládaného standardního postupu při realizaci vyhoštění, pokud by nenastalo nenadále zdržení z důvodu nepředpokládaných okolností. Nelze přehlédnout, že tak učinila v červenci 2020, kdy se zdála být situace ohledně pandemie nemoci covid-19 v mnoha směrech stabilizována. Prodloužení kroků vedoucích k realizaci vyhoštění (žádost o ověření totožnosti a vydání náhradního dokladu, obdržení cestovního dokladu, obstarání letenky a eskorty, komunikace se státem původu o převzetí cizince) z důvodu trvající pandemie zohlednila až v rozhodnutí o prodloužení zajištění, což však kasační soud nepovažuje za vadu.

[8] Stěžovatelem vzpomínaná věc NSS sp. zn. 4 Azs 340/2018 na nyní posuzovanou věc nedopadá. Čtvrtý senát zrušil rozhodnutí o prodloužení zajištění jelikož, „*žalovaná přitom vůbec nevysvětlila, zda v mezidobí (tj. v době původního zajištění) nastaly prodlevy s poskytnutím potřebných údajů ze strany cizince k ověření jeho totožnosti, nebo jsou zde jiné problémy, které zabránily ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu v původně předpokládané době 40-60 dnů (která ale uplynula již v době původního zajištění), tedy proč je třeba zajištění prodloužit o stejnou dobu, po jakou trvalo prvotní zajištění.*“ Jak již bylo výše uvedeno, žalovaná v přezkoumávaném rozhodnutí uvedla, že oproti původně předpokládaným lhůtám pro zajištění cestovního dokladu nastaly prodlevy z důvodu epidemie nemoci covid-19.

IV. Závěr a náklady řízení

[9] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil, proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v soudním řízení úspěch neměl, proto dle uvedených ustanovení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti.

[11] Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci přiznal odměnu za zastupování (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Jde o odměnu za 1 úkon právní služby (doplnění kasační stížnosti) celkem v částce 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu) a náhradu hotových výdajů, celkem 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), celkem tedy 3 400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. dubna 2021

Petr Mikeš
předseda senátu